

Retten i Odenses 4.afdelings DOM - 25. november 2020 - 4-5077/2020 - 2300-90190-00030-20

Anklagemyndigheden mod T , født november 1950

Anklageskrift er modtaget den 20. maj 2020.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

godskørselslovens § 17, stk. 1, jf. § 1, stk. 1,

ved den 16. januar 2020 kl. 08.50 at have udført godskørsel for fremmed regning med vogntog bestående af personbil ... og påhængsvogn ... , med en samlet tilladt totalvægt over 3500 kg, fra Vej1 i Vissenbjerg til Vej2 i 5200 Odense V, uden at der var meddelt tilladelse til godskørsel for fremmed regning.

2.

bekendtgørelse om synsfri sammenkobling af bil og påhængskøretøj med en tilladt totalvægt på højst 3500 kg, nr. 136 af 22. marts 1993 § 7, jf. § 5, stk. 1, nr. 2,

ved den 16. januar 2020 kl. 08.50 at have ført personbil ... og påhængsvogn ... ad Vej2 mod øst, ud for nr. ... , selv om påhængskøretøjets faktiske totalvægt oversteg den værdi for største totalvægt, der var anført i bilens registreringsattest.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han blev stoppet ud for nr. ... kl. 8.15. Han var kørende i en Volvo personbil med en autotrailer. Han havde en bil på traileren. Bilen kunne ikke køre og skulle på værksted. Det var meget mørkt, og der var vejarbejde i venstre side af vejen. Han så nogle personer i reflekstøj i højre side af vejen. Pludselig gik en person uden reflekstøj ud på vejen, og han måtte undvige ved at dreje udenom. Personerne i højre side viste sig at være betjente. Den ene betjent råbte: "Stop. Så stop dog for helvede din idiot". Han

stoppede og var nødt til at holde helt ind over cykelstien i vejkanthen, da traileren var bredere end bilen. Betjenten sagde, at han ikke måtte køre med en bil på autotrailer. Bilen på traileren var ikke hans. Den tilhørte en mekaniker, som havde ringet og spurgt, om han ville flytte bilen for ham. Traileren og bilen var tiltalte. Han fik ikke noget for at flytte bilen. Tiltalte ringede til mekanikeren, da han jo ikke måtte køre videre. Mekanikeren fik en anden til at transportere bilen. 3-4 dage senere ringede mekanikeren, V1. Han var forvirret, fordi han var blevet kontaktet af en betjent, der ville vide, om han havde betalt regningen til vognmanden. Han transporterede bilen som en vennetjeneste.

Foreholdt afhøringsrapport sigtet af 18. januar 2020, side 3, 1. og 2. afsnit, hvoraf fremgår, at han til politiet skulle have forklaret, at han fik 200 kr. i betaling for transporten, så han kunne tjene nogle penge, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret sådan. Betjenten har misforstået ham. Han spurgte, om betjenten ville betale ham 200 kr. for transporten. Det var ment som en joke.

Videre foreholdt at V1 overfor politiet skulle have bekræftet, at tiltalte skulle have haft 200 kr. for transporten, når den var gennemført, men at tiltalte ikke havde modtaget betalingen, da transporten ikke blev gennemført, har tiltalte fastholdt, at der ikke var en aftale om, at han skulle have betaling for transporten.

Vedrørende forhold 2 har tiltalte forklaret, at han har B og E kørekort, og at han derfor har tilladelse til kørsel med trailer og større totalvægt. Han har ikke kørt med større totalvægt, end han måtte.

V1 har som vidne forklaret, at han har kendt tiltalte i 20 år. De taler sammen fra tid til anden. Han har tidligere drevet X, men han er nu gået på pension. Han drev forretningen i januar i år. Han havde en bil inde til reparation, som skulle på specialværksted i Odense. Han kunne ikke få fat på sin sædvanlige transportør. Han vidste, at tiltalte havde en autotrailer, og han fik derfor tiltalte lokket til at forestå transporten. Tiltalte trak traileren med en Volvo stationcar. Tiltalte har aldrig fået noget for det ude hos ham. De havde en stiltende aftale om, at tiltalte kunne låne liften, værktøj eller andet, hvis han havde behov for det. De havde ikke nogen aftale om betaling af 200 kr. for transporten. Han kan godt huske den telefoniske afhøring.

Forholdt afhøringsrapport vidne, af 26. februar 2020, side 1, sidste afsnit, hvoraf fremgår, at han til politiet skulle have forklaret således: "Forespurgt, om han kunne bekræfte at han havde betalt T 200 kr. for at køre bilen ind til værkstedet, forklarede afhørte, at det havde han ikke. T skulle nemlig først have penge, når transporten var gennemført, og det var den jo ikke blevet, da han blev standset af politiet. Han havde derfor ikke fået betaling for turen.", har vidnet forklaret, at han ikke har sagt sådan. Betjenten var meget vedholdende og stillede det samme spørgsmål igen og igen. Han sagde til sidst ironisk, at hvorfor skulle tiltalte have penge, når transporten ikke var gennemført. Tiltalte ringede til han straks efter, at han var blevet standset af politiet.

Politiassistent V2 har som vidne forklaret, at han husker sagen. De havde den pågældende morgen varebilskontrol i undervisningsøjemed. Han er tilknyttet færdselspolitiet i Odense, og han har beskæftiget sig med godstransportområdet i 3-4 år.

Han blev opmærksom på en personbil med en autotrailer, og han standsede denne med henblik på rutinemæssig kontrol. Tiltalte var fører, og han fortalte, at han flyttede en bil for et autoværksted. Bilen skulle til Odense, og han fik et par hundrede kroner for transporten. Han fortalte, at han ikke var ansat på værkstedet, og at hans eneste opgave var at flytte bilen. Han spurgte ind til, om tiltalte fik noget for det, fordi det er relevant i forhold til godstransportreglerne. Tiltalte svarede, at han fik et par hundrede kroner for det, og tiltalte gentog denne forklaring overfor vidnets kollega på stedet. Han mener ikke, at tiltalte kom ind på tidspunktet for betalingen. Når han først kontaktede indehaveren af værkstedet, V1, mere end en måned senere, var det fordi, han ville afvente og se, om værkstedet foretog indberetning løn for tiltalte til Skat. Havde dette været tilfældet, ville der ikke være tale om en overtrædelse, da transporten da ikke blev foretaget i fremmed regning. Ejeren af værkstedet forklarede, at tiltalte selv havde tilbudt at transportere bilen til Odense for et par hundrede kroner. Der blev ikke i forbindelse med afhøringen stillet ledende spørgsmål, men han spurgte ind for at få præcise svar. Afhøringen foregik som en hel almindelig samtale. Også dialogen med tiltalte i forbindelse med standsningen foregik stille og roligt. Tiltalte var irriteret over at være blevet stoppet, fordi han synes, at det var en bagatel. Samtalen var ikke munter, og der blev ikke jeket. Der var tale om en seriøs overtrædelse. Trailerens og den transporterede bils samlede vægt oversteg den vægt, som tiltaltes Volvo måtte trække, jf. registreringsattesterne. Han beregnede den samlede vægt af trailer og den transporterede bil ud fra registreringsattesterne.

Det er om tiltaltes indtægtsforhold oplyst, at der i forskudsregistreringen for 2020 pr. 18. november 2020 er konteret en indkomst på 176.835 kr. Tiltalte har oplyst, at han modtager folkepension.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

Vidnet politibetjent V2 har forklaret sikkert, troværdigt og sammenhængende om episoden den 16. januar 2020 og har herunder forklaret, at tiltalte i den forbindelse forklarede, at han modtog et par hundrede kroner i betaling for transport af bilen. Han har videre forklaret, at tiltalte gentog denne forklaring overfor vidnets forklaring på stedet. Vidnet har videre forklaret, at han efterfølgende kontaktede vidnet V1, der forklarede, at tiltalte skulle have et par hundrede kroner for transporten, når denne var gennemført, men at han ikke fik pengene, da han ikke gennemførte transporten. Retten bemærker, at vidnet V1 og tiltalte er bekendte gennem 20 år. På baggrund af det anførte finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltalte og V1's forklaringer under sagen. Retten finder det herefter på baggrund af vidnet V2's forklaring beviset, at transporten er foretaget i fremmed regning, og tiltalte er derfor skyldig i den rejste tiltale i forhold 1.

Forhold 2:

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at tiltaltes Volvo, som blev anvendt i forbindelse med transporten i forhold 1, er registreret til synsfri sammenkobling med en koblingsvægt på 1600 kg. Det fremgår videre af sagens oplysninger, at den transporterede bil og traileren havde en totalvægt på 1761 kg., og vidnet V2 har oplyst, at vægten er fastsat ud fra oplysningerne i registreringsattestere. På denne baggrund finder retten, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale i dette forhold.

Straffen fastsættes til en bøde på 20.000 kr., jf. godskørselslovens § 17, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, og bekendtgørelse om synsfri sammenkobling af bil og påhængskøretøj med en tilladt totalvægt på højst 3500 kg, nr. 136 af 22. marts 1993 § 7, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.

Retten har ved udmåling af bøden taget hensyn til det oplyste om tiltaltes indkomstforhold, og har på denne baggrund nedsat bødestrafen til det halve beløb.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal betale en bøde på 20.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Lotte Virkelyst Johansen

retsassessor